

จากวัคซีนเอ็มอาร์เอ็นเอ สู่การสร้าง 'เบคอนจากแล็บ'

ยี่้อนกลับไปแล้วสามปี ในยุคก่อนโควิด ถ้ามีคนพูดถึงเทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอ คนส่วนใหญ่คงทำหน้าเหวอออ แต่ในตอนนั้น ถ้ามีใครพูดถึง "วัคซีนเอ็มอาร์เอ็นเอ (mRNA vaccine)" อย่างโมเดอร์นา (Moderna) หรือว่า ไฟเซอร์ (Pfizer-BioNTech) แทบทุกคนคงร้องอ้อออ

เพราะถ้าไม่มีวัคซีนเอ็มอาร์เอ็นเอประสิทธิภาพสูงพวกนี้ สถานการณ์การระบาดของโรคภัยจะสาหัสสากรรจ์กว่านี้มากน้อยเพียงไรคงทำนายได้ยาก

เมื่อก่อนเทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอเป็นเหมือนลูกอ้อนไม่ค่อยมีใครใส่ใจเท่าไร เพราะถ้าว่ากันตามหลักมูลฐานทางชีววิทยาหรือที่เรียกกันว่า "Central dogma" การส่งข้อมูลทางพันธุกรรมจะเริ่มต้นจากรหัสดีเอ็นเอ ที่จะถูกทำสำเนาไปเป็นรหัสเอ็มอาร์เอ็นเอ ซึ่งจะถูกลดรหัสไปเป็นลำดับของกรดอะมิโนในโปรตีน

และที่สำคัญ การอ่านและแปลรหัสในสิ่งมีชีวิตนั้นมีกลไกเหมือนหมัดในสายวิวัฒนาการ ซึ่งหมายความว่าถ้าตัดต่อลำดับดีเอ็นเอที่เป็นยีนจากตัวอะไรสักตัวหนึ่งใส่เข้าไปในตัวอะไรอีกตัวหนึ่ง เซลล์ของสิ่งมีชีวิตที่รับดีเอ็นเอเข้าไปก็จะสามารถผลิตเอ็มอาร์เอ็นเอ และโปรตีนหรือเอนไซม์ที่ต้องการได้ดังประสงค์ตามรหัสที่ใส่เข้าไป

ดีเอ็นเอจะถูกเก็บเอาไว้เป็นอย่างดีเป็นพิมพ์เขียวแห่งชีวิต ในขณะที่โปรตีนหรือเอนไซม์นั้นจะทำงานเร่งปฏิกิริยาทางชีวเคมีต่างๆ ภายในเซลล์ และนั่นรวมไปถึงการควบคุมการผลิตสารออกฤทธิ์บางอย่างด้วย

ในขณะที่เอ็มอาร์เอ็นเอ เป็นแค่สำเนาไปส่งผลิตพอใช้เสร็จก็ค่อยๆ ถูกทำลายหายไป

นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่จึงมักจะให้ความสนใจกับการดัดแปลงและตัดต่อดีเอ็นเอ (ซึ่งคงทนถาวร) หรือไม่ก็ไปเล่นในเรื่องของการผลิตโปรตีนและเอนไซม์ (ที่เป็นตัวทำงานจริง) มากกว่าจะให้ความสำคัญกับเอ็มอาร์เอ็นเอที่เป็นเหมือนแค่สำเนาที่ผ่านไปใช้แล้วทิ้ง

แต่นวัตกรรมวัคซีนเอ็มอาร์เอ็นเอที่ทำให้เราเริ่มที่จะสามารถดำรงชีวิตร่วมกับการมีอยู่ของไวรัสโควิด-19 ได้ (เกือบ) เป็นปกติ เป็นเหมือนตัวพลิกเกม (game changer) ที่ทำให้สารลูกอ้อนอย่างเอ็มอาร์เอ็นเอที่แทบทุกคนเคยมองข้าม ได้กลับขึ้นมาอยู่ท่ามกลางแสงสปอตไลท์

กลายเป็นดาวเด่นอีกดวงหนึ่งที่มีบทบาทไม่น้อยไปกว่าทั้งดีเอ็นเอและโปรตีน อย่างน้อยที่สุดก็ในอุตสาหกรรมวัคซีน

๖๖ วัคซีนไม่ใช่แค่อุตสาหกรรมเดียวที่เทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอ จะเข้าไปพลิกโฉม

เพราะในเวลาสั้นๆ สตาร์ทอัพบางแห่งในวงการ "เนื้อสัตว์จากแล็บ" หรือ "lab-grown meat" ก็เริ่มหันมาสนใจเทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอแล้วเช่นกัน และหนึ่งในนั้นก็คือ "Uncommon" ซึ่งถ้าแปลไทยก็คือ "ไม่ธรรมดา"

ในเมืองเคมบริดจ์ สหราชอาณาจักร เบนจามินา บอลแลก (Benjamin Bolla) ก่อตั้งบริษัทสตาร์ทอัพเล็กๆ "Higher Steaks" ขึ้นมาในปี 2017 ในตอนนั้น บริษัทของเขามีเพียงห้องทดลองเล็กๆ ที่แออัดยัดเยียดไปด้วยนักวิทยาศาสตร์ แต่ผ่านไปเพียงแค่นี้ปี สตาร์ทอัพ Higher Steaks ของเธอเริ่มเติบโตขยับขยายจนแพร่กระจายไปด้วยนักวิจัย วิศวกร และทีมปฏิบัติการรวมกว่า 50 ชีวิต

พวกเธอมีเป้าหมายก็คือ "พัฒนานวัตกรรมเนื้อสัตว์ยุคใหม่จากเซลล์ในห้องทดลอง ที่มีคุณภาพดีกว่าเนื้อสัตว์จากฟาร์ม"

เบนจามินาคาดหวังว่านวัตกรรมของเธอจะมาแทนเนื้อสัตว์จริงๆ จากฟาร์ม ไม่ใช่แค่เป็นทางเลือกสำหรับคนรักสุขภาพ!

ในปี 2020 เบนจามินาเปิดตัวเนื้อหมูสามชั้นและเบคอนที่ประกอบร่างขึ้นมาส่วนใหญ่จากเซลล์ที่เพาะเลี้ยงในห้องทดลองของเธอที่เคมบริดจ์ และนั่นทำให้ทั้งวงการตื่นตะลึง...

๖๖ แม้ว่าเนื้อหมูสามชั้นและเบคอนของเธอนั้นจะไม่ได้มาจากเซลล์เพาะเลี้ยงล้วนๆ แต่การเปิดตัวผลิตภัณฑ์ต้นแบบทั้งสองอย่างก็ถือเป็นหนึ่งในก้าวกระโดดของวงการแล้ว เพราะองค์ประกอบราวๆ ครึ่งหนึ่งของเนื้อหมูสามชั้นที่เธอนำเสนอนั้นถูกสร้างมาจาก

เซลล์หมูที่เลี้ยงในแล็บ

ส่วนเบคอนนั้น มีเซลล์เพาะเลี้ยงอยู่มากถึงราวๆ 70 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือเป็นพวกโปรตีนจากพืช ไขมันและแป้งที่เอามาใช้เชื่อมยึดเซลล์ต่างๆ เข้าด้วยกัน

นี่เป็นผลงานของเธอที่มียอดจำหน่ายไม่ยอมเปิดเผยนามให้ใครรู้

"แต่ยังมีอะไรต่อทำอีกเยอะกว่าที่มันจะเข้าสู่ตลาดได้จริง" เบนจามินากล่าว "นี่แค่โชว์ให้เห็นของเรานั่นเป็นยังไง และเรากำลังทำอะไรอยู่ ในอนาคต เนื้อพวกนี้จะสร้างจากโครงร่าง (scaffold)"

"มิชชั่นของเราคือจะสร้างเนื้อที่มีทั้งคุณค่าทางโภชนาการและยั่งยืนให้ผู้บริโภคได้กินกัน โดยที่ไม่จำเป็นต้องแลกมาด้วยรสชาติ (ที่ตีรอปลง)" เบนจามินากล่าว "การผลิตเบคอนและเนื้อหมูสามชั้นเพาะเลี้ยงได้เป็นครั้งแรกที่ถือเป็นการพิสูจน์ได้ว่าเทคนิคใหม่ (ที่เราได้พัฒนาขึ้นมา) สามารถที่จะช่วยตอบโจทย์ความต้องการผลิตภัณฑ์เนื้อหมูที่มีอย่างมากมายมหาศาลในระดับโลกได้"

และในเรื่องคุณภาพและรสชาติ ถ้าเทียบกับเนื้อหมูสามชั้นมังสวิรัตที่ทำจากพืชแล้ว เนื้อของทีม Higher Steaks เหนือกว่าหลายขุม

เธอยังทำได้เลยตอนที่ออกอีเวนต์ แล้วให้คนชิม เบนจามินาเล่าว่าคนที่เข้ามาสาย ชิมเข้าไปแล้วนี่ก็ว่าหมูสามชั้นเทอริยากิของเธอมันส่งตรงมาจากร้านอาหารจีน ไม่ใช่เนื้อจากแล็บ ซึ่งเธอภูมิใจจนแถมแท็บเล็ต

"คือต้องให้มันใจได้ว่ารู้สึกชื่อนั้นเหมือนรสชาติต้องเหมือน และความรู้สึกต้องเหมือนสำหรับผู้บริโภค เพื่อช่วยลดแรงต้านทาน (เนื้อสัตว์เพาะเลี้ยง) สำหรับพวกเขา" เบนจามินาย้ำ

การเปิดตัวของผลิตภัณฑ์ของเธอมาได้ตรงเวลา ประจวบเหมาะพอดีกับช่วงที่มีการระบาดของไวรัสโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (American Swine Fever Virus) ที่ลำปางหมูแม่พันธุ์ในจีนไปกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งทำให้เนื้อหมูราคาพุ่งกระฉูดทะลุซุ้รตีไปพักใหญ่ (ในตอนนั้น หมูในฟาร์มไทยก็โดนจนหมดพระรามกันไปไม่ต่างจากฟาร์มจีน)

จุดเด่นหนึ่งของเทคโนโลยีเพาะเลี้ยงเนื้อหมูของ Higher Steaks ก็คือการเพาะเลี้ยงของเธอนั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ซีรัมจากวัวเลย ซึ่งโดยปกติแล้ว ในการเพาะเลี้ยงเซลล์สัตว์จะนิยมใส่ซีรัมลงไป เพราะในซีรัมนั้นเต็มไปด้วยสารอาหาร สารเร่งการเจริญ และฮอร์โมนต่างๆ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตและมีส่วนสำคัญในการอยู่

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 481

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 23 - พุธสัปดาห์ 29 มิถุนายน 2566

ปีที่: 43

ฉบับที่: 2236

หน้า: 54(เต็มหน้า)

Col.Inch: 98.43

Ad Value: 47,344.83

PRValue (x3): 142,034.49

คลิ๊ป: สีสี่

คอลัมน์: ทะลุกรอบ: จากวัคซีนเอ็มอาร์เอ็นเอสู่การสร้าง 'เบคอนจากليب'

รอดของเซลล์ในขวดเพาะเลี้ยง

รูธ เฮเลน ฟาราม (Ruth Helen Faram) หัวหน้าทีม R&D และผู้ร่วมก่อตั้ง Higher Steaks เผยว่า ซิริมจากวันนั้นมีราคาแพงมากถ้าเทียบกับราคาของเนื้อสัตว์และทำให้ต้นทุนของเนื้อสัตว์เพาะเลี้ยงจากแล็บนั้นสูงเวอร์วัง อาหารเพาะเลี้ยงเซลล์สูตรพิเศษแบบไม่มีซิริมของทีม Higher Steaks จึงเป็นจุดแข็งที่ทำให้ต้นทุนลดลง เพราะนอกจากจะช่วยลดต้นทุนลงไปได้มากโขแล้วยังช่วยลดโอกาสในการเกิดการแพ้ (เนื้อวัว) รวมถึงไม่ผิดหลักความเชื่อของกลุ่มคนที่ไม่บริโภคเนื้อวัวอีกด้วย และด้วยการพัฒนาไปไวราวก้าวกระโดด ทำให้ทีมของ Higher Steaks กลายเป็นหนึ่งในสตาร์ทอัพดาวรุ่งที่มาแรงที่สุดในเวลานี้

66 ละในตอนนี้อย่างของ Higher Steaks กำลังจะเปลี่ยนไปอีกครั้ง

ในเดือนมิถุนายน 2023 เบนจามินประกาศเปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น "Uncommon" หรือ "ไม่ธรรมดา" ก่อนเข้า pitching ระดมทุนในวงใหญ่ ซีรีส์ A

นวัตกรรมและแนวคิดที่ล้ำของเบนจามินสามารถจับความสนใจของนักลงทุนเจ้าใหญ่หลายเจ้าได้อย่างอยู่หมัด เซลล์คือหนึ่งเดียวในวงการในเวลานี้ที่นำเสนอการใช้เทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอมายกระดับวงการเนื้อเยื่อจากเซลล์

ทีมไม่ธรรมดาของเบนจามินคว่าเงินลงทุนซีรีส์ A ไม่ได้กว่า 30 ล้านเหรียญสหรัฐ (หรือราวๆ หนึ่งพันล้านบาท) เพื่อไปสานต่อไอดี และผลักดันเทคโนโลยีของเธอให้เป็นจริง

แพลนแรกๆที่เธอจะทำก็คือสร้างโรงงานต้นแบบขนาด 15,000 ตารางฟุตขึ้นมาในเคมบริดจ์และหาทางยื่นขอใบอนุญาตเพื่ออนุมัติให้ผลิตเป็นอาหาร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งความท้าทายที่ยากเย็นเหลือเชื่อสำหรับวงการเนื้อสัตว์เพาะเลี้ยงจากเซลล์

แต่ทำไมได้ทำให้ความมั่นใจของเบนจามินลดลงไปเลยแม้แต่น้อย เธอยังคงพร้อมที่จะลุยเพื่อทุกรายและผลักดันให้เนื้อสัตว์จากห้องแล็บได้เข้าแข่งขันในตลาดให้ได้อย่างแท้จริง "เรายังไม่ดีพอจริงๆ และยังไม่ดีวางในขั้นใหญ่เปอร์เซ็นต์เลยด้วยซ้ำ และนั่นคือความท้าทาย"

"การใช้เทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอ นั้นยากและซับซ้อน และแก่นทางด้านวิทยาศาสตร์ที่พวกเขาทำกำลังพยายามสร้างกันขึ้นมาไม่ใช่สำหรับพวกใจเสาะ" เบนจามิน

กล่าว "แต่เรามีเหตุผลมากมายที่จะเชื่อว่าเทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอคือทางที่ใช่สำหรับการขยายขนาดการผลิตเนื้อสัตว์เพาะเลี้ยงที่ไม่ก่อปัญหา ราคาไม่เวอร์ และความเสี่ยงในเรื่องต่างๆ ต่ำที่สุดในบรรดาเทคโนโลยีที่มีในตอนนี้"

และเธอเชื่อว่าเธอมาถูกทาง

ใ อดเดียวของเทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอที่เบนจามินพยายามจะพัฒนาขึ้นมีกลไกเหมือนบ้านเลขที่ 66 ซีนเอ็มอาร์เอ็นเอ นั่นก็คือเมื่อเซลล์ได้รับเอ็มอาร์เอ็นเอเข้าไปภายในแล้ว โปรตีนภายในเซลล์ที่เรียกว่าไรโบโซมก็จะเริ่มอ่านรหัสเอ็มอาร์เอ็นเอและสร้างเป็นโปรตีนหรือเอนไซม์ออกมาตามรหัสของเอ็มอาร์เอ็นเอที่ใส่เข้าไป ซึ่งในกรณีของวัคซีนโควิดนั้น เอ็มอาร์เอ็นเอที่ใส่จะเป็นโปรตีนหนาม (Spike) ของไวรัส SARS-CoV-2 ซึ่งจะพาให้เซลล์กลืนเนื้อที่รับวัคซีนนั้นสร้างโปรตีนหนามขึ้นมาบนผิวเซลล์และกระตุ้นการตอบสนองทางภูมิคุ้มกัน

แต่สำหรับทีมไม่ธรรมดา พวกเขาจะเน้นการเพาะเลี้ยงสเต็มเซลล์ตั้งแต่ต้นที่สามารถแปรสภาพ (differentiate) ไปเป็นเซลล์ได้หลายชนิดที่เรียกว่า pluripotent stem cell ให้ได้ปริมาณมากๆ เสียก่อน แล้วจึงค่อยกระตุ้นให้พวกมันแปรสภาพไปเป็นเซลล์กล้ามเนื้อและไขมัน

ซึ่งโดยปกติแล้ว โปรตีนที่กระตุ้นการแปรสภาพของเซลล์พวกนี้ทำในท้องทดลองทั่วไปจะเน้นการเติมสารเร่งการเจริญเติบโต (growth factor) รวมถึงฮอร์โมนต่างๆ ลงไป แล้วเลี้ยงต่อไปจนพวกมันแปรสภาพไปเอง นั่นคือขยายสัญญาณผ่านทางวิถีทางชีวเคมีต่างๆ มากมายจนท้ายที่สุด เซลล์จะเริ่มตอบสนองโดยการสร้างโปรตีนที่ควบคุมลักษณะการเป็นเซลล์กล้ามเนื้อหรือเซลล์ไขมันออกมาและเปลี่ยนสเต็มเซลล์ให้กลายเป็นเซลล์กล้ามเนื้อหรือเซลล์ไขมันได้ตามต้องการ

แต่ถ้าจะสร้างลิ้นกรวยมา ส่วนใหญ่ต้องใช้เวลาเป็นเดือนหรือบางทีอาจจะเกือบสองเดือนกว่าที่เซลล์จะแปรสภาพกลายเป็นเซลล์กล้ามเนื้อหรือเซลล์ไขมันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งถ้ามันดีดลูกคิดคำนวณค่าอาหารเพาะเลี้ยงที่ต้องใช้ นั่นต้นทุนก็สูงมากทีเดียว

แต่ทีมไม่ธรรมดาก็มีวิธีการที่ไม่ธรรมดา พวกเขาเลือกที่จะใส่เอ็มอาร์เอ็นเอสำหรับสร้างโปรตีนที่ควบคุมลักษณะของเซลล์กล้ามเนื้อหรือเซลล์ไขมันเข้าไปในสเต็มเซลล์โดยตรง ซึ่งเปรียบเสมือนการเปิดสวิตช์การสร้าง

โปรตีนแบบทางลัด พอเซลล์ได้รับเอ็มอาร์เอ็นเอเข้าไปไรโบโซมภายในเซลล์ก็จะเริ่มอ่านและสร้างโปรตีนควบคุมลักษณะของเซลล์กล้ามเนื้อหรือเซลล์ไขมัน

และเนื่องจากโปรตีนพวกนี้ทำหน้าที่เป็นเหมือนตัวชี้ชะตาของสเต็มเซลล์ว่าจะต้องแปรสภาพไปเป็นเซลล์อะไรและมีรูปร่างอย่างไร เมื่อมีการสร้างโปรตีนพวกนี้ขึ้นมาในเซลล์ สเต็มเซลล์ก็จะถูกกระตุ้นให้เริ่มแปรสภาพไปเป็นเซลล์ที่ต้องการในทันที

"เราสามารถแปรสภาพเซลล์จากสเต็มเซลล์ไปเป็นเซลล์กล้ามเนื้อได้ใน 3 วัน" เบนจามินโฆษณ

และเนื่องจากเอ็มอาร์เอ็นเอจะถูกทำลายไปหลังจากที่ใช้เสร็จ และไม่มีการติดต่อพันธุกรรมที่ส่งต่อได้จากรุ่นสู่รุ่น เซลล์ที่ได้รับเอ็มอาร์เอ็นเอจึงไม่เป็นสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs) ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบใหญ่ในเรื่องการขอใบอนุญาต

"เราเชื่อว่าเรามีข้อได้เปรียบในการแข่งขันที่จะช่วยให้เราก้าวขึ้นมาเป็นบริษัทโปรตีนที่ใหญ่ที่สุดในโลกได้" เบนจามินกล่าวด้วยความมั่นใจ เธอตั้งเป้าไว้ว่าภายในปี 2035 ส่วนแบ่ง 5 เปอร์เซ็นต์ของตลาดเนื้อหมูระดับแสนล้านเหรียญของโลกจะเป็นของทีมไม่ธรรมดาของเธอ

ใ ้เทคโนโลยีเอ็มอาร์เอ็นเอ คุมชะตาชีวิตสเต็มเซลล์ในการสร้างเนื้อสัตว์เพาะเลี้ยง ต้องบอกเป็นแนวคิดใหม่ที่น่าสนใจมากกว่าถึงมากที่สุด

พันล้านบาทสำหรับทีมไม่ธรรมดาอาจจะดูเหลือเยอะ แต่การลงทุนนั้นเป็นเพียงแค่เศษเสี้ยวในวงการเพราะจากการประมาณการล่าสุดจากทีมวิจัยจากทอริโน อิตาลี คาดว่าการนี้จะมีเม็ดเงินลงทุนสะพัดไปแล้วไม่ต่ำกว่าสามพันล้านเหรียญสหรัฐ (หรือราวๆ แสนล้านบาท)

แม้ว่าตอนนี้ราคาขายคอนของทีมไม่ธรรมดาจะยังแพงหูฉี่เกินกว่าคนธรรมดาจะซื้อกินไหว (และยังไม่มีการขายในท้องตลาด) แต่ด้วยสปีดแห่งการพัฒนาที่ไปไว และเม็ดเงินลงทุนที่แสนอลังการ

อีกไม่นานเราอาจจะได้กินเบคอนจากเซลล์ในซูเปอร์มาร์เก็ตบ้านก็ได้ ...ว่าแต่จะรับชลาปลา ขมจิบไปด้วยเลยมั๊ยคะ?... ●